

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovanensi I. V. D. Et Antecessoris Commentariis In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus VIII. De Schismaticis & ordinatis ab iis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](#)

ante eam pœnitentia non inducit criminis ab
eliterem. Non obstante*l. Imperialis in pr.*
C. se, neque quæ vult quidem esse dignam ve-
niæ illam, quæ respicit, non tamen hoc ipso
cessit pena, sed demum habita abolitione.
Quod etiam procedet, etiamsi pœnitentia fu-
erit publica, ut recte tradit Covarr. 2. Var. cap.
ii. num. 10.

- 17 Quinta pena est mortis, quæ & manet Cleri-
cos, qui prius degradantur, id est clericali privi-
legio ritu solemniter excommunicati, postea brachio sa-
culari traduntur, *c. ad abolendam 9. b. t. infur-*
tur ea per ignem, ut docet Covarr. 2. Var. c. 11.
*n. 10.** Evadunt hanc pœnam, qui respicientes
abjurata hæresi reconciliati Ecclesia sacerdote de-
sid: roat, *d. c. 9.* Nisi fuerint relapsi, quales sunt,
qui post abjuratum hæresi in eam relabuntur,
c. accusatus 8. in princ. eod. in 6. his enim nul-
la est venia c. super 4. eod. in 6. Idem juris est
in Hæresi schis., & qui hæresi docuerunt, quia
ne horum reconciliatio tollit pœnam corpora-
lem: quibus tamen omniaibus respicientibus Sa-
cramenta nostra sunt denegandi, & mitigandi, si
videatur sententia, *d. c. 4. & c. ut commissi 5.*
nec non eod. in 6.

Ut autem hæresis non facilè enascitur,
19 prohibetur laicus, publicè & privatim de fide
disputare, *c. 2. eod. in 6.* predicationis manus
adūnerit, etiam in occulto, quod nemo sibi ad-
rogat nisi missus, *c. Cum ex iunctio 12. & c. 13. §.*
qua verba b. t. idque sub pena excommunicati-
onis, d. c. 2. §. 1. que scendit ex sententia, non
late, ut indicant verba, quæ sunt futuri tempora-
ris. Enata autem ut in heresis conculeatur, ejus-
que propagandæ occasio tollatur, scripta hære-
ticorum, cum auctoribus damnata, legi & ha-
benti prohibentur sub pena excommunicationis
lata sententia. Vid. hac de re plura apud
Azor. *d. lib. 8. c. 16.*

20 In suspectos inquirere jubent Episcopi lo-
ci, certas ad hoc munus delegando peritos,
cum potestate avertendi, quæ non expirat
morti: concedit s. in favorem fideli & odium
hæreticos, *c. ne aliqui 10. & c. Officium 11. eod. in*
6. Quæ persona procedent ex zelo caritatis de-
plano & simplicitate, cap fin. eod. in 6. juxta
formam praescriptam *d. c. 11. & c. 12. eod. in 6.*
Quibus tamen in Episcopos nihil est juris, sine
mandato Pontificis, cui denunciare debent,

si eos viderint suspectos, *c. Inquisitores 16. eod.*
in 6. Domini temporali officio suo hac in par-
te deciles non debent, ubi est promovendo In-
quisitorum munus: recusantes honore privan-
di sunt & excommunicandi, *d. c. 13. §. monean-*
tur. Cæterum ut ad bellum contra hæreticos
suscipiendum plures excitantur, arma contra
eos lumentes gaudent istud privilegium & in-
dulgentias, quibus illi, qui contra Turcam mili-
tant, *d. c. 13. §. Catholicis.*

T I T U L U S VIII.

De Schismaticis & ordinatis ab iis.

S U M M A R I U M.

1. Schisma quid, & in quo differat ab Hæresi.
2. Pœna Schismaticorum.
3. Irregularitatem an contrahant.

Schisma generali significazione, iuxta vocis
etymologiam, docebat dissensionem, ac
moralem quandam divisionem: per autonomiam
autem significati divisionem: Ecclesia Catholica per spontaneam ab illa separationem
sub nomine Christiano particularem congregatioem seu conventiculum extra Ecclesiam
unitatem, communionem, & obedientiam
congregando, ab ejus capite Rom. Pontifice se
abstrahendo, ejusve dignitatem usurpando in
quo distat ab hæresi, quæ continet dogma veræ
fidei contradictionem, *c. Inter XXIV. q. 3.* Transit
plerumque in hæresi, cum in schismate perse-
verantes, ut factum suum & contumaciam hon-
estent & defendant, recteque videantur ab Ec-
clesia recessisse, consilagiant aliquam hæresi,
ut post alios apparuit in Henrico VIII. Angliae
Rege, qui ut videtur jure ab Ecclesia Rom. de-
fecisti, nova secta ex viis confusa se caput
Ecclesiæ Anglicanae haberet, & solum se de fiduciis
rebus disponere ac definite posse statuit.

Eius pœna est dignitatis aut cinguli, quod 2
habetur, privativo, si non habeatur, substantiae
amissionis in honestis, in aliis corporis coercito,
cum exilio, *c. qui contra XXIV. q. 1.* Excom-
municatio, quam & incurruunt eorum fauto-
res, defensores, *c. un. eod. in 6.* Ordinationes,
collationes beneficiorum, bonorum alienatio-
nes, per schismatics factæ, irritæ esse juben-

tur, e. r. b. t. Ordinati ab iis executione carent, sine facili spe consequenda dispensationis: nisi sub sic ignorantia, quæ faciet Episcopum dispensare cum iis posse, cap. 2. ubi Gloss. hoc sit.

3 Irregularitatem non videntur schismatice contrahere, cum nullibi ejus fiat mentio. Nam quod attinet ad d. can. qui contra, continet ipsas penas per hominem imponendas. In can. in nomine Domini dist. 23, sit quidem mentio anathematis ipso facto incurredi, depositio- nis autem ferendæ potius quam latæ senten- tiae. In cap. r. b. t. si mentio suspensionis, non etiam irregularitatis. Quid si coniuncta fuerit haeresis, habebit locum d. can inter, qui dicit in haeresin schismatis deficeret. Non tam coniuncta est semper, quamvis est converso ha- resis semper sit schisma, & heretici possint di- cischismatici. Videantur aliae penæ in c. un. eod. in 6.

TITULUS IX.

De Apostatis & reiterantibus Baptisma.

SUMMARIUM.

1. Apostasia quid & quotuplex. ejusque penæ.
2. Religiosi ad aliam Religionem transeuntes an excommunicati.
3. Ejectus ex Ordine suo sua culpa an & quatenus transire ad aliam Religionem possit.
4. Ordinatus post reconciliacionem sine dispensa- tione an sit suspensus?
5. Iterantes baptisma graviter peccant.
6. Eorum penæ Iure Canonico taliter baptiza- tus est Irregularis.
7. An & rebaptizans.

I A Postasia est haeresi gravior, cum non in parte tantum suscepitam fidem defterat, sed in totum. Estque duplicitis genetis: una propria, quando quis ad Judaismum vel pa- ganismum deficit, qualis incurrit easdem penas, quas hereticus, quo est potior, can. non potest. II. q. 7. c. contra ad haret. in 6. Sacerdo- tes, Diaconi, filii apud suos fuent, thurificando ido-

lis, & postea iterum certamen inuenies, si fide & sinceræ, nos simulacrum honoris recipiunt, non tuncrum ministerium admittuntur, can. brevi- ros dist. 50. Altera est impræcisæ, quædigi- giosis processus claustrum, abieciunt de- seruit, animo non revertendi, quæboc excommunicatione incurrit, cap. 1. p. ne Clerici vel Monachi &c. Si ut hanc resumat adduci nequeat, excedens abie- nendus, donec recipiat, c. 5. b. t. Ordines in ejusmodi statu suspensionem incurrit non dispensabilem, nisi per Pontificem Rom. ap. fin. b. t. Quæ suspensiō accipientur de sacro Ordine suscepto interea, non per- dumtaxat fiat meuria in d. c. fin. un. in minori, cuius susceptioni hoc in ceteris inveniuntur suspensiō adñeckā; & sue traxi- non inferatur.

Q. I. An prenam istam incutam Regio- transeuntes ad aliam Religionem? I. I- velle Gl. & Abbatem in e. ex parte ipsorum ordinis. Si illiciunt transeant, non patrem suum Superiorē, quæ de rectum habent Regularibus. Relinquens enim statim transi- sum, & alium non validè adfumus, ut statu videtur judicandus & puniendus. Non est autem ullus locus, ex quo colligatur. Ita excommunicatione hoc in casu: nihil quo aliquis ex Mendicantium ordine mat- ordinem non mendicacium, qualiter con- municatur. Extravag. 1. de Regularibus excommunicatione saltē in transi- am Religionem strictiorem cellet, cum de textus iste non loquatur, & quia in genere extendendus non veniat ultra casum compre- hensum. Ubi nihil videtur facere licet de- perioris, cum in dicto textu sola capitulo cœteria R. P. Et hoc de jure communione cam- test Ordini alicui esse indolentem (specie) quod privilegium. Suarez De confess. Dis. 1. sed. 19.

Q. II. An ejectus ex Ordine suo, hinc que privatus sua culpa, indiget utrum transeundi ad aliam Religionem? Responde- videat prima facie non invenire, ex 20. p. non sit cogendus manente in ecclesiæ capi- jectus, ut quamcumque Religionem in- gredi illi liberum esse debet, argu-